

Vaveyla Son ığlık

– RamazanBoran · 05 Haziran 2013

s u s k u n l u Ė u m u n t e l ö r Ė ü s ü n e ...

ve güneş, gecenin sağır boşluğunda sancılarını bırakıp
ezici hatıraları da alarak yanına
yine usulca doğarken nisan kokulu yarınlara
zemheri bir bakıştır gözlerin
gönül dağından
mavi sarhoşu en mavi denizin ortasından
en yeşil dalların kuruyan uçlarından
yutuyorum, ayaz dekolteli lâl akşamları

ölü bir kelebek kanadının desenine çizdiğim çığlığıyla
masallar anlatıyorum yokluğuna
uzak rüzgârlar iklimlerinden ısmarlar sessiz sessizliğı
gelenler acımasız...
gelenler soğuk
dağılmış تنها bir dağ yamacına
ne zaman öldü ki
ne zaman gömüldü
yüreğimin rahminden seferine çıkamayan ay bakışlı çocuk
ardında intihar meyli gözyaşları
azgın dalgaları da alarak yanına
vuruyor yüzümün öksüz kıyılarına

sessizliğim; içime akan koca bir dağ
şafakla üstü çizilecek âciz bir karaltı/zavallı bir hayalet
katran karası geceyi çelen karıncanın ayak sesleriyle
ipliğinden kopar kıyamet
hecelerim düşer
cümlemin yorgansız yatağına
dev sancılarla boğuşurken, çürük bir maden gibi kalır nam
oksitli ve göz yaşartıcı tufan
çağlar kaynağından uzun bir şelale gibi

hicazkâr bir endamla yayılır hüzn-ü gam
ovamın tozlu ve çorak yollarına

takatim; çölde vaha, çölde Leyla
figanım; "minyatür bir tabuttur" yenilgilere taşınan
damarlarımda pıhtılaştıran suretin bana musalla
ses tellerimin yolunu kesen esmer bir kadındır uslanan
ah vaveyla

hâlâ yasıdır rüyalarım
kendimden sana firari
dışarıda devriye gezen atlılar var
hâlâ, sükuti gecelerin derinliğiyle sevişirken uykulu dudaklarım
sürü hâlinde gezerken ölüm
kurşun sesleriyle çizilir nefesim
gece bekçisinin ürkek bakışları arasında
sekiz parçaya bölünür düşlerim
yedisi şaşkın
biri iç kanaması geçirir
ve hâlâ kıskandığım turuncu bir özgürlüktür
turuncu bir şifadır gözlerin

bu yüzden,
kapanına kısılmış bir çığlıktır söyleyemediğim
hadi anla, duy beni!
avazın çıktığı kadar bağır ey bülbül!
altın kafeste, kalbinin atar damarlarında atar vatan
anlıyorum seni
önünde eğilir yüreğim
körebe oyununda aldatılan ışığımın taneleri
eşelenir tırnaklarıyla, avuçlarıma tüneyen gece kuşunun
döl verir yalnızlığıma
yazılır yine sesi soluğu kesilen satırlara
ah vaveyla...

19.11.2010/rboran